

Sump, som først skal opfyldes, inden man kan bygge paa den. Det ærede Medlem svarede paa en Afbrydelse af mig, at naar Langebro bliver forlænget, hvad den jo vil blive om kort Tid, ville Grundene derude stige i allerhøjeste Grad. Han antager, at den Grund, der skal benyttes til Anstalten, da vil være ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. værd. Vi kunne godt slaa et eller to Hundrede Tusinde Kroner af for at være sikker paa at være paa den rigtige Side, og lad os sige, at Grunden er 300,000 Kr. værd. Lægge vi hertil de 200,000 Kr., som den ny Anstalt koster, ere vi oppe paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Naar vi altsaa stemme for et saadant Lovforslag, betyder det en positiv Udgift for Statskassen af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Nu siger jeg, at de 300,000 Kr. kunne vi spare ved at lægge Anstalten i Aarhus, og derfor har jeg ment, det var rigtigt at stille et saadant Ændringsforslag, som jeg har gjort. Jeg vil naturligvis høre, hvilken Modtagelse det vil faa i dette Ting. Eftersom Forholdene foreligge, tror jeg ikke, det nytter at rejse Modstand mod selve Forslaget om at faa en saadan Institution, og den ærede sidste Taler har heller ikke fundet Anledning til at foreslaa Tinget at stemme mod Forslaget. Anstalten maa vi have, og den faa vi. Men skulle vi saa ikke baade af den ene og anden Grund være saa fornuftige at spare de 300,000 Kr. ved at lægge Anstalten i Aarhus? Vi have dog virkelig ikke saa mange Penge at smide om med, saa at de 300,000 Kr. ingen Verdens Ting betyde. Vi begynde stærkt at mærke, at der bliver Ebbe i vor Kasse, og mere og mere faa vi Øjnene op for, at Grundene i Kjøbenhavn ere uhyre dyre. Jeg synes derfor, at det baade set fra Statskassens og fra anden Side er fornuftigt at lægge Anstalten i Aarhus, under Forudsætning af, at Aarhus Kommune vil give os de 10,000 Kv.-Alen Jord gratis. At den vil gøre det, har jeg Grund til at tro, da jeg har forhørt mig hos fremragende, formaaende Folk i Aarhus, og de have givet mig godt Haab i saa Henseende. Fra selve Institutionens Side kan jeg ikke indse, at der kan være noget til Hinder for, at den lægges der, eftersom det er lige saa godt at lægge den der som at lægge den i et Morads paa Kristianshavn, ved Siden af en Smittestald, som Kaseren der har, hvad jo er oplyst af den ærede sidste Taler.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale mit Ændringsforslag og vil nu høre, om der ikke skulde være flere i det høje Ting, der kunde være villige til at tiltræde

min Anskuelse, og navnlig ønsker jeg at høre, hvilke saglige Grunde den ærede Ordfører kan have imod, at en saadan Anstalt bliver lagt i Aarhus.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Angaaende Spørgsmaalet om Opførelse af et Institut for Tilvejebringelse af antidifterisk Serum slutter jeg mig ganske til Flertallet. Derimod har jeg ikke kunnet følge Flertallet i dets Forslag om, at Serum for Fremtiden skal betales. Hidtil er Serum blevet udleveret gratis fra Statens Anstalt i saa stort Omfang, som det er forlangt, og Grunden hertil har været, at Difteritis hører til de Sygdomme, der ere meget smittefarlige og, naar den optræder ondartet, medfører stor Dødelighed. Man har derfor vedtaget, at den kan underkastes offentlig Behandling, og at Patienterne behandles vederlagsfrit, naar de indlægges paa Hospitaler og Sygehuse. Dette har man gjort fra Statens og Samfundsorganernes Side for at beskytte sig imod denne farlige Sygdom, og da man saa opfandt Serum, og det viste sig at være et virksomt Middel til at bekæmpe denne Sygdom, var det ogsaa naturligt, at Staten, naar den tog Tilvirkningen i sin Haand, uddelte det tilvirkede Serum gratis. En væsentlig Grund til, at man gjorde det, var den, at Serum var et temmelig dyrt Lægemiddel til fremstille, og at det skal benyttes i ret betydelige Mængder for at frembringe det tilsigtede Resultat, og da Staten jo, som jeg fremhævede, er interesseret i denne Sygdoms Helbredelse i overordentlig mange Tilfælde, hvor de paagældende blive indlagte paa Hospital eller Sygehus, har der været en direkte Opfordring for Staten til at animere Lægerne til at anvende Serum i saa stor Udstrækning som nødvendigt for en virksom Bekæmpelse af Sygdommen. Derfor have Lægerne kunnet rekvirere saa meget, de have ønsket uden at behøve at tage Hensyn til det økonomiske Spørgsmaal. Men dette Forhold er ganske uforandret, naar det foreliggende Forslag vedtages. Difteritis vil vedblive efter Epidemiloven, som vi vedtog i Fjor, høre til de Sygdomme, som Samfundet tager sig af, og til hvis Bekæmpelse Samfundet bærer Udgifterne, og som Følge deraf er det naturligt, synes jeg, at man bliver ved det, der hidtil har været, at Staten udleverer Serum gratis.

Udvalget har anført, at det egentlig ikke gjorde saa meget, fordi det drejer sig om Versurposter. Da Staten skal betale en Del af Udgifterne ved Patienternes